

Dosarul nr. Ira-717/2023

1-19151458-01-Ira-10052023

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Eremciuc Ghenadie și Daguța Sergiu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2022, în cauza penală privindu-i pe

Zaharov xxxxx xxxxx, născut la xxxxx,

Tcaciuc Denis xxxxx, născut la xxxxxx,

Cazacu Cristian xxxxx, născut la xxxxx,

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 14.11.2019 – 18.02.2020;

2. Instanța de apel: 23.09.2019 – 10.10.2022;

3. Instanța de recurs ordinar: 10.05.2023 – 12.07.2023.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 februarie 2020, Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Codul penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, art. art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe s-a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 03 august 2017, stabilindu-i-se definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, s-a dispus ca prima parte a pedepsei - 2 (doi) ani să se execute în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - 2 (doi) ani s-a suspendat condiționat pe termenul de probațiune de 1 (unu) ani.

Prin aceeași sentință, *Cazacu Cristian* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art. art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, a fost stabilită o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui *Cazacu Cristian* a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani.

La fel, *Tcaciuc Denis* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui *Tcaciuc Denis* s-a suspendat condiționat pe un termen de probațiune de 1 (unu) ani.

Instanța s-a expus și asupra soartei corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut, că, *Xxxxx*, la 21 august 2019, aproximativ la ora 09:15 min., aflându-se într-un loc public, la intersecția străzilor bd. Dacia și bd. Decebal, mun. Chișinău, în preajma restaurantului „McDonalds”, acționând din intenții huliganice directe, împreună și de comun acord cu *Tcaciuc Denis*, *Cazacu Cristian* și o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunctă, în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, fără motiv, au aruncat cu sticle și pietre în direcția minorei *Xxxxx* și *Xxxxx*, iar la observațiile făcute de trecători, aceștia folosind un ciocan, ranga metalică și o bătă din lemn, le-au amenințat pe ultimele, pe *Xxxxx* și *Xxxxx* cu aplicare violenței, demonstrativ aplicând lovituri cu obiectele respective în pavajul de pe trotuar și manipulând cu ele în fața acestora.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui *Xxxxx* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, instanța a stabilit că, *Tcaciuc Denis*, la 21 august 2019, aproximativ la ora 09:15 min., aflându-se într-un loc public, la intersecția străzilor bd. Dacia și bd. Decebal, mun. Chișinău, în preajma restaurantului „McDonalds”, acționând din intenții huliganice directe, împreună și de comun acord cu *Xxxxx*, *Cazacu Cristian* și o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjunctă, în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, fără motiv, au aruncat cu sticle și pietre în direcția minorei *Xxxxx* și *Xxxxx*, iar la observațiile făcute de trecători, aceștia folosind un ciocan, ranga metalică și o bătă din lemn, le-au amenințat pe ultimele, pe *Xxxxx* și *Xxxxx* cu aplicare violenței, demonstrativ aplicând lovituri cu obiectele respective în pavajul de pe trotuar și manipulând cu ele în fața acestora.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Tcaciuc Denis în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de fond a constatat că, *Cazacu Cristian*, la 21 august 2019, aproximativ la ora 09:15 min., aflându-se într-un loc public, la intersecția străzilor bd. Dacia și bd. Decebal, mun. Chișinău, în preajma restaurantului „McDonalds”, acționând din intenții huliganice directe, împreună și de comun acord cu Tcaciuc Denis, Xxxxxși o persoană în privința căruia cauza penală a fost disjungată, în prezența mai multor persoane, încălcând grosolan odinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, desconsiderând normele etice general acceptate, printr-un cinism și obrăznicie deosebită, fără motiv, au aruncat cu sticle și pietre în direcția minorei Xxxxx și Xxxxx, iar la observațiile făcute de trecători, aceștia folosind un ciocan, ranga metalică și o bătă din lemn, le-au amenințat pe ultimele, pe Xxxxxși Xxxxxcu aplicare violenței, demonstrativ aplicând lovituri cu obiectele respective în pavajul de pe trotuar și manipulând cu ele în fața acestora.

Astfel, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Cazacu Cristian în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Botanica, Vulpe Maria, în care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 18.02.2020, din motivul blândeții, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care: Xxxxxsă fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90 alin. (10) Cod penal, a anula suspendarea executării pedepsei cu închisoare stabilită prin sentința din 03 august 2017. În conformitate cu art. 85 Cod penal, a adăuga la pedeapsa stabilită, termenul de 3 ani și 8 luni închisoare stabilită prin sentința din 03 iulie 2017 și a-i stabili prin cumul parțial o pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Tcaciuc Denis să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu luarea sub strajă din sala de judecată. Conform art. 87 Cod penal, executarea pedepsei stabilite prin sentința din 28 decembrie 2018, a fi executată separat. Cazacu Cristian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestei legi, coroborat la exigențele stabilite la art. 70 alin. (3¹) Cod penal, art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a-i stabili o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 90¹ Cod penal, executarea pedepsei stabilite a-i fi suspendată parțial, urmând ca acesta să execute pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei într-un

penitenciar de tip semiînchis, cu luarea sub strajă din sala de judecată, iar executarea părții rămase a pedepsei cu închisoarea de 1 an să fie suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, cu condiția că acesta în perioada de probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. A include în termenul pedepsei stabilite inculpaților, perioada aflării acestora în arest preventiv.

În motivarea cererii de apel, acuzatorul de stat a invocat, că instanța de fond la emiterea sentinței a ignorat acel fapt că conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Astfel, aplicând în privința inculpaților Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian prevederile art. 90 Cod penal, iar în privința lui Xxxxxprevederile art. 90¹ Cod penal pentru comiterea unei infracțiuni grave, a considerat că nu a fost atins scopul principal și anume prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpați, precum și de către alte persoane.

A menționat că, cu toate că, instanța a apreciat just probele și a încadrat corect acțiunile inculpatului Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian, sentința este una nefondată sub aspectul blândeții pedepsei, deoarece instanța de judecată nu a luat în considerație în cumul toate circumstanțele stabilite la suspendarea pedepsei sub formă de închisoare, respectiv condamnarea cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare.

A indicat acuzatorul de stat că, inculpații au fost cercetați penal pentru infracțiuni analogice, iar Xxxxxa săvârșit prezenta infracțiune la data de 21 august 2019, fiind în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 03 august 2017.

În aceste condiții a considerat că, instanța eronat a individualizat criteriile de aplicare a pedepsei, când scopul acesteia este prevenirea săvârșirii de către persoane de noi infracțiuni, iar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, efectul scontat nu va fi atins, prin conștientizarea caracterului infracțional al acțiunilor sale de către inculpatul Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian, ba mai mult existând un risc iminent de comiterea unor noi infracțiuni similare, însă cu urmări mult mai grave.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2022, a fost respins apelul declarat de către procurorul Vulpe Maria, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a conchis că, prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpații au săvârșit anume infracțiunea imputată lor. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală,

din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian au comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu indicii calificativi, *huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, săvârșit cu obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății*, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe ce indică concret la vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța de apel a reținut că, sentința se contestă în partea individualizării pedepsei penale, temei pentru a interveni în sentință din oficiu, conform art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, lipsește.

Vinovăția inculpaților a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanță în cadrul examinării în procedura art.364¹ Cod de procedură penală. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, în situația în care inculpații, și-au recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei în ordine de fond, iar vinovăția acestora în comiterea infracțiunii este integral confirmată, instanța de apel a conchis că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția acestora în comiterea infracțiunii imputate.

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, prima instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestora, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților.

Instanța de apel a menționat că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială,

or instanța de fond corect a constatat că în privința inculpaților Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian este oportun de aplicat o pedeapsă cu suspendarea condiționată pe un termen de probă.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală în privința inculpatului Xxxxx conform art.76 Cod penal, este - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani precum și căința sinceră.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului Xxxxx nu au fost stabilite.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală în privința inculpatului Cazacu Cristian conform art.76 Cod penal, este - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani dar nu a atins vârsta de 21 ani precum și căința sinceră.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului Cazacu Cristian nu au fost stabilite.

Circumstanțe care atenuează răspunderea penală în privința inculpatului Tcaciuc Denis conform art.76 Cod penal, este - căința sinceră.

Circumstanțe care agravează răspunderea penală a inculpatului Tcaciuc Denis nu au fost stabilite.

Cu referire la individualizarea pedepselor penale aplicate inculpaților Xxxxx și Cazacu Cristian, instanța de apel a reținut întemeiată soluția instanței de fond privind reținerea prevederilor art.70 alin.(3¹) a Codului penal, care atestă că: *„la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată”*.

Distinct potrivit art.79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Potrivit datelor de identificare a inculpaților, s-a constatat că inculpatul Xxxxxla data săvârșirii infracțiunii imputate avea vârsta de 20 ani, iar inculpatul Cazacu Cristian avea vârsta de 19 ani.

Prin urmare, stabilirea pedepselor inculpaților Xxxxxși Cazacu Cristian, cu reținerea prevederilor art.70 alin.(3/1) a Codului penal, precum și art.79 Cod penal, de către instanța de fond este întemeiată.

Instanța de apel a reținut cu referire la limitele apelului declanșat privind blîndețea pedepsei în privința inculpatului Xxxxx, că stabilirea pedepsei de 2 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, este una întemeiată raportată la fapta savîrșită și procedura examinată. Totodată inculpatul Xxxxxa săvîrșit prezenta infracțiune la data de 21 august 2019, fiind în perioada de probațiune stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Central) din 03 august 2017.

În asemenea condiții de drept stabilite, cu referire la prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, raportate la partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 03 august 2017, instanța de apel a reținut întemeiată soluția instanței de fond privind dispunerea executării pedepsei cu închisoare cu aplicarea prevederilor articolului 90¹ Cod penal, potrivit cărora prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Conform art.90¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în hotărîre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Prin urmare, soluția stabilirii pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală art. art. 70 alin. (3¹) și 79 alin. (1) Cod penal, a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, iar conform art.85 Cod penal, prin cumul de sentințe, stabilindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, potrivit art.90¹ Cod penal fiind dispusă executare în parte a pedepsei de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - 2 (doi) ani a fost suspendată condiționat pe termenul de probațiune de 1 (unu) ani, obligându-l pe Xxxxxsă nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent, este una legală, echitabilă și întemeiată.

În continuare, cu referire la inculpatului Cazacu Cristian în privința căruia s-a reținut argumentele supra privind aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, precum și art.79 Cod penal, instanța de apel a reținut ca întemeiată soluția instanței

de fond privind dispunerea executării pedepsei cu închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal, stabilindu-i un termen de probațiune de 1 (un) an.

În privința inculpatului Cazacu Cristian, instanța de apel a atestat că deși anterior ultimul a fost tras la răspundere penală pedeapsa fiind executată, vârsta la care ultimul a săvârșit infracțiunea constituie un element importat în aprecierea delicvenței juvenile, prin urmare în condițiile stabilite supra aplicabilitatea art.79 a Codului penal cu referire la vîrstă este una întemeiată. Totodată, reiterînd Recomandarea nr. R (87) 20 cu privire la reacțiile sociale față de delicvența juvenilă, limita de vîrstă pentru atragerea la răspunderea penală nu coincide întotdeauna cu gradul de maturitate al făptuitorului. O asemenea atitudine față de minorii delincvenți este prevăzută în ansamblul de reguli minime ale Organizației Națiunilor Unite pentru minori (regulile de la Beijing). Punctul 17 din ansamblul de reguli minime reglementează principiile directe ce guvernează judecata și luarea hotărârii.

Cu referire la apelul formulat privind blîndețea pedepsei aplicate inculpatului Tcaciuc Denis, instanța de apel a reținut temeinicia soluției instanței de fond cu privire la individualizare pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal prin aplicarea art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu dispunerea executării acesteia prin prisma art.90 Cod penal și stabilirea unui termen de probațiune de 1 an.

Instanța de apel a reținut că inculpatul Tcaciuc Denis anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 decembrie 2018 în baza art. art. 264¹ alin.(1), 264¹ alin.(3) Cod penal, iar în baza art.84 Cod penal fiindu-i stabilită o pedeapsă definitivă cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani. Totodată, după pronunțarea sentinței Judecătoriei Comrat din 28 decembrie 2018, dar înainte de executarea completă a pedepsei, inculpatul Tcaciuc Denis a săvârșit o nouă infracțiune, fiind în prezența unui cumul de sentințe instituție prevăzută la art.85 Cod penal.

Conform art.87 Cod penal, la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că este întemeiată soluția instanței de fond potrivit căreia pedeapsa stabilită prin sentința contestată și pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Comrat din 28 decembrie 2018, urmează a fi execută de sine stătător.

Astfel, instanța de apel a conchis cu referire la argumentul acuzării privind omiterea de către instanța de fond a evaluării corecte a personalității făptuitorilor la stabilirea pedepsei, că deși nu au fost prezentate date referitoare la calitățile fizice și psihice ale celui vinovat manifestate prin fapta comisă, în perioada premergătoare

săvârșirii faptei prejudiciabile și după săvârșirea acesteia precum ar fi aspectele social-psihologice, nivelul de instruire școlară, studiile, activitatea social utilă/muncă, comportamentul, mediul familial, intelectul, caracterul, temperamentul, vârsta, factorii care influențează sau pot influența conduita lui general, acestea din urmă au fost reținute de către instanța de apel în măsura în care sunt reflectate în datele de caracteristică a inculpaților, ori acuzarea nu a prezentat alte date care dincolo de orice dubiu rezonabil ar defavoriza personalitatea făptuitorilor, iar simpla reflecție la o condamnare anterioară având antecedentele penale stinse, fiind inadmisibilă.

Prin urmare, prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanțiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO își găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăției, ci și pentru stabilirea pedepsei (cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei). Totodată, instanța de fond a stabilit o pedeapsă echitabilă inculpaților, ținând cont de circumstanțele cauzei și personalitatea acestora, stabilirea unei pedepse mai aspre fiind neproportională și inechitabilă în coraport cu fapta comisă de inculpați.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a respinge apelul depus de acuzatorul de stat și a menține această sentință fără modificări.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar procurorul Scutelnic Cătălin, în termen, prin care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei atacate în partea pedepselor stabilite inculpaților și a dispune rejudecarea cauzei penale de către instanța de apel în alt complet de judecată în această parte.

În motivarea cererii de recurs procurorul indică următoarele motive:

- acuzarea este de părerea că instanța de apel în mod eronat a interpretat și aplicat pe caz prevederile art. 75 Cod penal și la alegerea și aplicarea pedepsei numite lui Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian nu a ținut cont de circumstanțele prezentei cauze penale și consecințele survenite, în special și acel impact al faptei avut loc asupra părților vătămate;

- procurorul consideră că instanța de apel, a constatat în mod eronat oportunitatea diminuării pedepsei aplicate spre minimul sancțiunii, care va asigura atingerea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal;

- acuzarea consideră că instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian nu a ținut cont de faptul că: infracțiunea săvârșită de către inculpați face parte din categoria infracțiunilor grave; fapta săvârșită de inculpați se prezintă de o rezonanță social deosebit de sporită; rolul și scopul pedepsei penale de a curma și preîntâmpina săvârșirea de noi infracțiuni, în special din categoria analizată, or în situația constatării majorării amplitudinii infracțiunilor analogice, statul are scop primordial de a contracara săvârșirea acestora; consecințele faptei săvârșite și numărul persoanelor care au avut de suferit în rezultatul acțiunilor inculpaților Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian;

- recurentul menționează că instanța de apel a omis din vedere însăși circumstanțele în care s-a derulat fapta infracțională, or: în prim plan se atestă că inculpații Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian au atacat 2 persoane minore, în direcția cărora au aruncat mai multe obiecte periculoase; inculpații au opus rezistență altor persoane care au încercat a curma acțiunile lor huliganice, fapt în temeiul căruia se constată un număr destul de mare al persoanelor care au avut de suferit în rezultatul acțiunilor ilegale. Nu în ultimul rând, este de menționat că în realizarea faptei infracționale inculpații Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian au utilizat un șir de obiecte periculoase adaptate pentru cauzarea vătămărilor corporale: ciocan, ranga metalică, bătă de lemn, etc., or la o simplă analiză a acestor obiecte și a modului în care au fost utilizate de către inculpat, instanța de apel ar fi constatat acel pericol ce îl exprimă inculpații față de societatea în care se află;

- acuzarea consideră că instanța de fond și cea de apel în mod defectuos au aplicat și prevederile art. 79 Cod penal, diminuând pedeapsa sub limita minimă a sancțiunii normei penale de comiterea căreia a fost recunoscut vinovat Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian. Astfel, în aplicarea acestei norme penale, instanța de apel a invocat ca circumstanță excepțională doar „vîrsta inculpaților la data comiterii infracțiunii”;

- procurorul remarcă faptul că inculpații Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian nu sunt pentru prima dată atrași la răspundere penală pentru comiterea faptelor penale, prin urmare, fiindu-le oferite de către stat posibilitatea a se corecta și corija, dînșii nu au valorificat oportunitățile acordate și au continuat a săvîrși încălcări de lege. Anume prin prisma acestora, acuzarea constată că pe caz lipsesc acele circumstanțe excepționale vizate în dispoziția art. 79 Cod penal ce ar fi oferit dreptul instanței a-i aplica pe caz;

- acuzarea consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, ceea ce echivalează conform prevederilor art. 435 Cod de procedură penală cu nerezolvarea fondului apelului, din care considerente decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei în apel.

6. Pe marginea recursului declarat, avocatul Conoval Igor în numele inculpatului Cazacu Cristian a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de procuror ca neîntemeiat, cu menținerea deciziei instanței de apel, fără modificări.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, procurorul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că *s-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale*. Totodată, recurentul menționează că *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*, temei ce se încadrează la pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de procuror prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apel, din ce reiese că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii”*, în prezenta speță nu s-a confirmat, or decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere a sentinței, just constatând că prin probele administrate în faza de urmărire penală, se demonstrează vinovăția acestora în comiterea acestei infracțiuni și instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor expuse în apelul procurorului Vulpe Maria.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Se atestă că procurorul contestă decizia instanței de apel doar în partea stabilirii pedepsei, considerînd-o prea blîndă, motiv din care instanța de recurs se va expune doar în partea dată.

Astfel, din materialele cauzei penale se constată că instanțele judecătorești inferioare și-au motivat eficient soluția și au constatat că pedeapsa stabilită

inculpaților Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian în baza art. 287 alin. (3) Cod penal este în conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 70, 75, 79, 85, 90, 90¹ Cod penal.

Motivele recurentului, precum că instanțele judecătorești inferioare incorect au individualizat pedeapsa, și neîntemeiat au aplicat în privința inculpaților Xxxxx, Tcaciuc Denis și Cazacu Cristian prevederile art. 7, 61, 75, 90, 90¹ Cod penal, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpaților Xxxxx, Cazacu Cristian și Tcaciuc Denis în baza articolului incriminat, instanțele judecătorești inferioare, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 70 alin. (3¹), 75, Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de condițiile de viață ale familiei acestora, de vârsta acestora – Xxxxxși Cazacu Cristian au comis infracțiunea având vârsta de 20 ani și respectiv 19 ani, prin urmare corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse: - lui Xxxxxpedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, potrivit art.90¹ Cod penal fiind dispusă executarea în parte a pedepsei de 2 (doi) ani în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - 2 (doi) ani a fost suspendată condiționat pe termenul de probațiune de 1 an;

- lui Cazacu Cristian pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite acestuia a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an;

- lui Tcaciuc Denis pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu dispunerea executării acesteia prin prisma art.90 Cod penal și stabilirea unui termen de probațiune de 1 an.

În cauza deferită judecătii, se constată că, instanța de apel menținând sentința a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 70 alin. (3¹), 75, 79, 90, 90¹ Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, a ținut cont de circumstanțele cauzei, legate de scopul și motivele faptei, gravitatea infracțiunii săvârșite, prezența circumstanțelor atenuante – la Xxxxxși Cazacu Cristian – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani precum și căința sinceră și la Tcaciuc Denis - căința sinceră, lipsa circumstanțelor care agravează răspunderea inculpaților, de faptul că inculpații Xxxxx, Cazacu Cristian și Tcaciuc Denis au recunoscut vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, regretă cele comise și se căiesc sincer, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de faptul că inculpatul Xxxxxla data săvârșirii infracțiunii imputate avea vârsta de 20 ani, iar inculpatul Cazacu Cristian avea vârsta de 19 ani, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de prevenirea de a săvârși infracțiuni noi.

Totodată, instanța de apel întemeiat a respins solicitarea procurorului privind stabilirea inculpaților a unei pedepse mai aspre, constatînd că *acuzarea nu a prezentat alte date care dincolo de orice dubiu rezonabil ar defavoriza personalitatea făptuitorilor, iar simpla reflecție la o condamnare anterioară avînd antecedentele penale stinse, fiind inadmisibilă.*

Argumentul recurentului precum că „pedeapsa stabilită inculpaților Xxxxx, Cazacu Cristian și Tcaciuc Denis este prea blîndă”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și declarativ, or instanța de apel s-a expus pe larg și întemeiat asupra acestui argument la pct. 19-54 din decizia sa.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a erorilor de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurent în cererea de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apel, descrise în pct.3 a prezentei decizii și la f.d.128-132, vol. III, în privința cărora instanța de apel în decizia sa (f.d.19-31, vol. IV), s-a expus motivat, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, argumentat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelul declarat de procuror, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat

pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Reieșind din aceste motive, instanța de recurs a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2022, în cauza penală privindu-i pe **XXXXXXXXXX, Tcaciuc Denis xxxxx și Cazacu Cristian xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **14 septembrie 2023.**

Președinte

Guzun Ion

Judecătorii

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

Notă: Din motivul imposibilității semnării deciziei motivate de către judecătorul Guzun Ion, din cauza demisiei lui din funcție de la 25 august 2023, prezenta decizie motivată este semnată de către Președintele interimar al Curții Supreme de Justiție, judecătorul Miron Aliona, în conformitate cu prevederile art.339 alin.(8) Cod de procedură penală.